

LINDERVELD: M.E.R.-SLAGVELD?

Belangwekkende uitspraak – eind maart – inzake industrieterrein Linderveld. Conclusie: ieder bevoegd gezag doet er voortaan verstandig aan in het te nemen m.e.r.-plichtige besluit precies aan te geven welke uitkomsten uit het MER op welke wijze worden vastgelegd.

Steven Pieters

De Voorzittersuitspraak van 10 oktober 2005 beloofde weinig goeds. Het industrieterrein Linderveld bij Deventer dreigde een slagveld te worden met allerlei m.e.r.-kwesties als inzet. Net zoals bij de Leeuwarden-uitspraken trad ook nu weer MEGA Projecten BV uit Almelo in het strijdperk. Een stevig lijstje van verschillende m.e.r.-gebreken moest de stugge verdediging van zowel de gemeente Deventer als de provincie Overijssel slopen. Welke kwesties werden aangedragen en hoe liep het allemaal af op 22 maart jl.?

Allereerst probeerde de gemeente de angel uit de hele zaak te trekken, door te stellen dat het slechts om een terrein van 55 hectare netto uitgeefbare gronden zou gaan. Een onverplichte m.e.r. derhalve en daarmee zouden alle aangedragen problemen in één keer van tafel worden geveegd. De Afdeling gaat niet mee in die netto-benadering. Wederom kiest de Afdeling voor de bruto-benadering bij het bepalen van het wel of niet overschrijden van de drempelwaarde. In dit geval ging het om een terrein van 85 tot 90 hectare bruto, waarbij rekening is gehouden met infrastructuur, water en groen. De Afdeling stelt heel duidelijk: "Het standpunt van de gemeenteraad dat uitsluitend de uiteindelijke omvang van de netto uitgeefbare gronden in dit kader van belang is, is onjuist." Dat het MER onverplicht is gemaakt, valt niet staande te houden. Dus alle andere kwesties moeten wel aan bod komen.

Kleinere vormfouten

Het eerste punt betreft het ter visie leggen van het MER met óf het voorontwerp óf het ontwerp van het plan. De Afdeling vindt dat niet onoverkomelijk en zegt: "Het is de Afdeling uit het beroepschrift, noch anderszins gebleken dat belanghebbenden zijn benadeeld door de eventuele schending van artikel 7.30 in samenhang met artikel 7.27, eerste lid van de Wm." Er was dus geen sprake van benadeling, dus is het geen ernstig probleem.

Tevens zouden de zienswijzen in de verkeerde postbus terecht zijn gekomen – namelijk bij B&W en niet bij de gemeenteraad – maar ook daar

maakt de Afdeling geen groot punt van: "Niet is gebleken dat appellanten door die vermelding in hun belangen zijn geschaad." Dit is ondertussen een vaste lijn van Afdeling in geval van kleinere vormfouten in het kader van de m.e.r.-procedure. Wanneer er geen belangen door worden geschaad of benadeling plaatsvindt, treft een dergelijk beroep geen doel.

Tevens was gesteld dat de gemeenteraad de startnotitie pas had goedgekeurd nadat deze al ter visie was gelegd. De Afdeling meldt dat er geen wettelijke bepaling is die dat vereist, dus ook dat levert niets op.

MER-uitkomsten vastleggen!

Dan komen de inhoudelijke opmerkingen aan bod en als eerste het locatieonderzoek. Dat zou onvolledig zijn en volledig naar de locatie Linderveld zijn toegeschreven. De Afdeling is het daar niet mee eens. Appellanten hebben niet aannemelijk gemaakt dat het locatieonderzoek gebreken dan wel leemten in de opgenomen informatie vertoont. Ook dit bezwaar slaagt niet.

Daarna komen twee argumenten aan bod, waarbij rechtstreeks een beroep wordt gedaan op de Europese m.e.r.-richtlijn. Ten eerste meent MEGA dat

het MER inhoudelijk te kort schiet omdat de aspecten materiële goederen en klimaat niet in het MER worden behandeld, terwijl in artikel 3 van de m.e.r.-richtlijn deze aspecten expliciet worden genoemd. De Afdeling geeft aan – en zo wordt dat internationaal ook opgevat – dat je selectief mag zijn, mits de mogelijke aanzienlijke milieugevolgen wel worden beschreven. Indien de voornaamste milieueffecten in het MER worden behandeld, is dat voldoende. Mineure aspecten – ook al worden die genoemd in de m.e.r.-richtlijn – mogen achterwege blijven. Dit is een belangrijk oordeel, omdat anders de hele scoping uit de m.e.r.-procedure zou zijn verdwenen. Terwijl dat een essentieel onderdeel is. Dit bezwaar faalt derhalve.

Tot slot schiet MEGA de laatste pijl af, en wel op artikel 8 van de m.e.r.-richtlijn: "De resultaten van de m.e.r.-procedure worden in het kader van de vergunningenprocedure in aanmerking genomen." Volgens MEGA was dat onvoldoende gebeurd. En met dit bezwaar gaat de Afdeling wel mee. In het bestemmingsplan hadden de uitkomsten uit de m.e.r.-procedure vastgelegd moeten worden, bijvoorbeeld in de vorm van voorwaardelijke verplichtingen waardoor invulling wordt gegeven aan de mitigerende en compenserende maatregelen. De uitkomsten van een MER zijn derhalve niet vrijblijvend, en – zo lijkt het – in het m.e.r.-plichtige besluit moet direct alles worden vastgelegd. De uitkomsten van een MER mogen zich niet verdelen over latere besluiten.

Ieder bevoegd gezag doet er voortaan verstandig aan in het te nemen m.e.r.-plichtige besluit precies aan te geven welke uitkomsten uit het MER op welke wijze worden vastgelegd. Onnodig doorschuiven wordt niet geaccepteerd. ■

Behandelde uitspraken
VzABRvS 10 oktober 2005 (200502510/5)
ABRvS 22 maart 2006 (200502510/1)

Mr. S. Pieters, werkzaam bij de Commissie voor de m.e.r., schreef deze bijdrage op persoonlijke titel.